

Normal 0 false false false EN-US X-NONE TH

ไวรัสชิคา หรือ **ไข้ชิคา** เป็นอีกหนึ่งโรคที่มียุงลายเป็นพาหะ แม้จะยังไร้วัคซีนป้องกัน แต่ผู้ป่วยส่วนใหญ่สามารถหายได้เองภายใน 7 วัน ที่ต้องระวังคือเด็กทารกที่หากติดเชื้อแล้วอาจทำให้มีศีรษะเล็กกว่าปกติ

ถ้าว่ากันถึงภัยจากยุงลายที่เราคุ้นกันคืออย่างไข้เลือดออกแล้ว ยังมีอีกโรคหนึ่งชื่อ "ไวรัสชิคา" ที่เราควรรู้จักไว้ เพราะในช่วงปี 2558 โรคนี้ได้ระบาดหนักในแถบลาตินอเมริกา โดยเฉพาะประเทศบราซิลที่การระบาดรุนแรงจนต้องประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน และสถานการณ์ยังรุนแรงไม่หยุด ทำให้เมื่อวันที่

1
กุมภาพันธ์
2559
องค์การอนามัยโลก หรือ
WHO

ประกาศให้การระบาดของไวรัสชิคา เป็นภาวะฉุกเฉินด้านสาธารณสุขระหว่างประเทศ

ขณะที่ประเทศไทยก็พบผู้ติดเชื้อในหลายจังหวัด ซึ่งกระทรวงสาธารณสุขได้ประกาศให้โรคติดเชื้อไวรัสชิคาเป็นหนึ่งในโรคติดต่อที่ต้องเฝ้าระวัง ดังนั้นได้เวลาแล้วที่เราควรจะทำความรู้จักกับเจ้าเชื้อไวรัสชิคา กันแบบจริงจัง แม้จะยังไม่ใช่เรื่องใกล้ตัว แต่ก็ไม่ควรละเลยด้วยประการทั้งปวงค่ะ

ไวรัสชิคา คืออะไร ?

ไวรัสชิคา หรือไข้ชิคา เป็นเชื้อไวรัสในตระกูลเฟลิวไวรัส (flavivirus) มีลักษณะคล้ายคลึงกับ ไวรัสไข้เหลือง ไวรัสเดงกี ซึ่งเป็นสาเหตุของไข้เลือดออกรวมทั้งไวรัสเวสต์ไนล์ที่เป็นสาเหตุของไข้สมองอักเสบ และเชื้อไวรัสไข้สมองอักเสบเจอีซึ่งทั้งหมดล้วนมียุงลายเป็นพาหะ เชื้อไวรัสชิคาถูกค้นพบครั้งแรกจากในน้ำเหลืองของลิงวอก ที่ถูกนำมาয়ป้าชิคาในประเทศยูกันดา เพื่อศึกษาไข้เหลือง เมื่อปี พ.ศ.

2490
และพบในคนเมื่อปี พ.ศ.

2511
ในประเทศไนจีเรีย เชื้อไวรัสชิคาพบได้ในประเทศแถบทวีปแอฟริกา ทวีปอเมริกา ทวีปเอเชียใต้ และหมู่เกาะในแถบมหาสมุทรแปซิฟิกตะวันตก

ไวรัสชิคา กลุ่มเสี่ยงคือใคร

กลุ่มเสี่ยงติดเชื้อไวรัสชิคามากที่สุดคือ กลุ่มสตรีตั้งครรภ์ ซึ่งหากติดเชื้อแล้วจะทำให้ทารกในครรภ์ได้รับอันตรายด้วย คือจะทำให้เด็กมีศีรษะเล็กกว่าปกติ ดังนั้นจึงมีคำแนะนำหญิงตั้งครรภ์ไม่ควรเดินทางไปในประเทศที่มีการระบาดของโรค หรือหากเป็นประชากรในประเทศที่มีการระบาดก็ขอให้ชะลอการตั้งครรภ์ออกไปก่อน แต่หากหญิงตั้งครรภ์มีอาการไข้ ผื่นขึ้น ตาแดง ปวดเมื่อยตามตัว ปวดข้อ ต้องรีบพบแพทย์ เพื่อทำการเจาะเลือดตรวจหาเชื้อ

นอกจากนี้ยังมีกลุ่มผู้ป่วยที่มีไข้อยากผื่น กลุ่มเด็กทารกที่มีศีรษะลีบ และผู้ป่วยที่มีการปลายประสาทอักเสบ ก็ถือเป็นกลุ่มเสี่ยงของโรคนี้

ไวรัสชิคา ติดได้อย่างไร

ไวรัสชิคาเป็นเชื้อไวรัสที่มีอยู่กลายเป็นพาหะ ดังนั้นการติดต่อจึงมาจากการถูกยุงที่มีเชื้อกัด นอกจากนี้ยังอาจติดต่อได้ทางเลือด หรือแพร่จากมารดาที่ป่วยสู่ทารกในครรภ์ อย่างไรก็ตามในตอนแรกยังไม่มียารักษาว่าพบการแพร่เชื้อจากคนสู่คน กระทั่งเมื่อวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2559 ศูนย์ควบคุมและป้องกันโรคของสหรัฐอเมริกา ยืนยันว่า พบผู้ติดเชื้อไวรัสชิคาจากการมีเพศสัมพันธ์กับผู้ติดเชื้อที่เดินทางกลับมาจากประเทศที่ไวรัสชนิดนี้ระบาด นั้นแสดงว่าโรคนี้สามารถติดต่อกันได้ผ่านการมีเพศสัมพันธ์

ไวรัสชิคา อาการเป็นอย่างไร

องค์การอนามัยโลกระบุว่า มีผู้ติดเชื้อราว 1 ใน 4 ที่จะแสดงอาการออกมาให้เห็นหลังได้รับเชื้อ ซึ่งจะปรากฏอาการคล้ายคลึงกับอาการของโรคไข้เลือดออก ได้แก่ มีผื่นแดงขึ้นตามตัว ไข้ขึ้นสูง เยื่อบุตาอักเสบ ปวดกล้ามเนื้อและข้อต่อ รู้สึกไม่สบายเนื้อสบายตัว และปวดหัว แต่อาการเหล่านี้สามารถทุเลาลงภายในเวลา 2-7 วัน หากได้รับการรักษาอย่างถูกต้องและทันท่วงที ไม่รุนแรงเท่าโรคไข้เลือดออก

แต่ถ้าหากปล่อยไว้ อาการอาจจะรุนแรงจนถึงขั้นทำให้ระบบการทำงานของสมองผิดปกติได้ ทั้งนี้หากเป็นผู้ป่วยหญิงที่กำลังตั้งครรภ์ เชื้อไวรัสดังกล่าวอาจจะทำให้เกิดความผิดปกติกับทารกในครรภ์ ซึ่งจะทำให้ทารกมีความผิดปกติที่ศีรษะ โดยจะมีกะโหลกศีรษะและสมองที่เล็กกว่าปกติ

ไวรัสชิคา รักษาอย่างไร

แม้จะเป็นโรคที่ไม่รุนแรง แต่โรคไวรัสชิคา ก็ยังเป็นโรคที่ยังไม่มีวัคซีนป้องกัน หรือวิธีการรักษาที่แน่ชัด ทำได้แค่เพียงรักษาตามอาการเช่นเดียวกับโรคไวรัสอื่น ๆ ที่มีอยู่กลายเป็นพาหะ ดังนั้นผู้ป่วยควรพักผ่อนมากๆ และดื่มน้ำให้เพียงพอ ทานยาตามแพทย์สั่ง นอกจากนี้ก็ยังไม่ควรระมัดระวังไม่ให้เกิดอาการแทรกซ้อนที่ไม่พึงประสงค์อื่น ๆ อีกด้วย

ไวรัสชิคา ป้องกันได้อย่างไร

วิธีป้องกันที่ดีที่สุดของโรคไวรัสชิคา หรือไข้ชิคาก็คือพยายามอย่าให้ยุงกัด อีกทั้งยังควรกำจัดแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลายให้สิ้นซาก เพื่อเป็นการตัดวงจรการขยายพันธุ์และป้องกันโรคที่อาจมากับยุงลายนอกเหนือไวรัสชิคาได้แก่ โรคไข้เลือดออก โรคไข้เหลือง โรคไข้เวสต์ไนล์ และโรคชิคุนกุนยา นอกจากนี้ก็อย่าทรมานวิธีป้องกันไม่ให้ยุงกัดด้วยวิธีธรรมชาติละก็ลองตามไปอ่านที่นี่ได้เลย [12 วิธีป้องกันยุงกัดส่งตรงจากธรรมชาติ ปราศจากสารเคมี](#)

สถานการณ์ของไวรัสซิกาในประเทศไทย

ถ้าได้ติดตามข่าวคงพอทราบว่า เมื่อวันที่ 19 มกราคม 2559 กองควบคุมโรคของไต้หวัน ได้ออกมาประกาศว่าพบผู้ป่วยติดเชื้อไวรัสซิกา 1 ราย เป็นชายไทยที่เดินทางเข้าไปทำงานในไต้หวันผ่านทางสนามบินนานาชาติเถาหยวนเมื่อวันที่

10

มกราคม

2559

โดยได้รับการยืนยันว่าติดเชื้อไวรัสซิกาหลังจากเจ้าหน้าที่สนามบินพบว่าชายดังกล่าวมีไข้สูงผิดปกติจึงนำตัวไปตรวจเลือดเพื่อวินิจฉัยอย่างละเอียด ส่วนผู้ร่วมเดินทางมาด้วยกันอีก

2

คน เมื่อตรวจแล้วก็ไม่พบเชื้อดังกล่าวแต่อย่างใด

ในส่วนของประเทศไทยเอง กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข ระบุว่า จริง ๆ แล้วไวรัสซิกาสามารถพบได้ในทุกภาคของประเทศไทย โดยพบรายโรคมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2506 แต่มาพบผู้ป่วยรายแรกเมื่อปี พ.ศ. 2555 และตั้งแต่นั้นมาก็พบผู้ป่วยเฉลี่ยปีละ 2-5 ราย ซึ่งผู้ป่วยทุกรายหายได้เอง และยังไม่เคยมีรายงานการติดเชื้อไวรัสซิกาในหญิงตั้งครรภ์ จนทำให้เกิดความพิการ

จากนั้นเมื่อวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2559 กรมควบคุมโรคแถลงว่าพบผู้ป่วยชาย 1 ราย แต่ได้รับการรักษาจนหายดีแล้ว อย่างไรก็ตามแม้จะยังไม่พบการระบาดในประเทศไทย แต่กระทรวงสาธารณสุขก็ได้ออกประกาศจัดให้

"

โรคติดเชื้อไวรัสซิกา"

เป็นหนึ่งใน

[โรคติดต่อที่ต้องเฝ้าระวัง](#)

ต่อมาเมื่อวันที่ 28 พฤษภาคม 2559 ได้พบผู้ป่วยไวรัสซิกาที่ ต.เชียงดา อ.สร้างคอม จ.อุดรธานี หลังเดินทางกลับมาจากไต้หวัน และเมื่อวันที่ 26 สิงหาคม 2559

ปลัดกระทรวงมหาดไทยได้ส่งหนังสือด่วนที่สุดแจ้งให้ผู้ว่าราชการจังหวัดจันทบุรี เพชรบูรณ์ บึงกาฬ และเชียงใหม่

ให้ความสนับสนุนกระทรวงสาธารณสุขในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสซิกา

หลังศูนย์ควบคุมและป้องกันโรคสหภาพยุโรป (

European Center for Disease Prevention and Control)

ระบุเมื่อวันที่

19

สิงหาคมว่า สถานการณ์ของโรคติดเชื้อไวรัสซิกาใน

4

จังหวัดของประเทศไทยอยู่ในระดับสีแดง คือมีการแพร่กระจายของโรคอย่างกว้างขวางในช่วง

3

เดือนที่ผ่านมา

(

[อ่านข่าวส่งด่วนที่สุด](#)

4

[จังหวัด ฝ้าระวังไวรัสซิการะบาด ยกกระดับเป็นสีแดง](#))

ได้รู้จักกันมากขึ้นแล้วกับโรคไวรัสซิกา คราวนี้ก็อยู่ที่ตัวของเราเองนี่ละค่ะที่จะต้องดูแลรักษาสุขภาพของตัวเองให้ดี ยิ่งถ้าหากใครที่ต้องเดินทางไปในประเทศที่มีการระบาดก็ควรใส่เสื้อคลุมให้มิดชิด ไม่อยากเจ็บป่วยทีหลังก็อย่าชะล่าใจนะค่ะ

ขอขอบคุณข้อมูลจาก

[กรมควบคุมโรค](#)

Taiwan Centers for Disease Control

[กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข](#)

krobkruakao.com

World Health Organization

paho.org

/* Style Definitions */ table.MsoNormalTable {mso-style-name:ตารางปกติ;

mso-tstyle-rowband-size:0; mso-tstyle-colband-size:0; mso-style-noshow:yes; mso-style-priority:99; mso-style-qformat:yes;
mso-style-parent:""; mso-padding-alt:0cm 5.4pt 0cm 5.4pt; mso-para-margin-top:0cm; mso-para-margin-right:0cm;
mso-para-margin-bottom:10.0pt; mso-para-margin-left:0cm; line-height:115%; mso-pagination:widow-orphan; font-size:11.0pt;
mso-bidi-font-size:14.0pt; font-family:"Calibri","sans-serif"; mso-ascii-font-family:Calibri; mso-ascii-theme-font:minor-latin;
mso-fareast-font-family:"Times New Roman"; mso-fareast-theme-font:minor-fareast; mso-hansi-font-family:Calibri;
mso-hansi-theme-font:minor-latin;}